

Interwenient popierający stronę skarżącą: Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) (przedstawiciel: adwokat J. Van Rossum)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Parlament Europejski (przedstawiciele: J. Van Pottelberge i J. Steele, pełnomocnicy), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i R. Meyer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 270 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 20 lipca 2018 r. oddalającej wniosek skarżącej o przyznanie renty rodzinnej.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważności decyzji Komisji Europejskiej Komisji z dnia 20 lipca 2018 r. oddalającej wniosek BT o przyznanie renty rodzinnej.
- 2) Komisja ponosi własne koszty oraz koszty BT.
- 3) Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej ponoszą własne koszty.
- 4) Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) ponosi własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 246 z 22.7.2019.

Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2020 r. – Haswani / Rada

(Sprawa T-521/19) ⁽¹⁾

[Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii – Zamrożenie środków finansowych – Powaga rzeczy osądzonej – Termin do wniesienia skargi – Obowiązek uzasadnienia – Błąd w ocenie – Proporcjonalność]

(2021/C 62/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Haswani (Jabrud, Syria) (przedstawiciel: adwokat G. Karouni)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. Limonet i V. Piessevaux, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2016/850 z dnia 27 maja 2016 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2016, L 141, s. 125); rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2016/840 z dnia 27 maja 2016 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2016, L 141, s. 30); decyzji Rady (WPZiB) 2017/917 z dnia 29 maja 2017 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2017, L 139, s. 62); rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/907 z dnia 29 maja 2017 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U., 2017, L 139, s. 15); decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2017/1245 z dnia 10 lipca 2017 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii Syrii (Dz.U. 2017, L 178, s. 13); rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/1241 z dnia 10 lipca 2017 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2017, L 178, s. 1); decyzji Rady (WPZiB) 2018/778 z dnia 28 maja 2018 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2018, L 131, s. 16); rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2018/774 z dnia 28 maja 2018 r. wykonującego

rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2018, L 131, s. 1); decyzji Rady (WPZiB) 2019/806 z dnia 17 maja 2019 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2019, L 132, s. 36); rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/798 z dnia 17 maja 2019 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2019, L 132, s. 1); decyzji Rady (WPZiB) 2020/719 z dnia 28 maja 2020 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2020, L 168, s. 66) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2020/716 z dnia 28 maja 2020 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2020, L 168, s. 1) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego oraz oparte na podstawie art. 268 TFUE żądanie zasądzenia zadośćuczynienia za krzywdę, jakiej skarżący w swoim przekonaniu doznał w wyniku tych aktów.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) George Haswani zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 305 z 9.9.2019.

Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2020 r. – Forbo Financial Services / EUIPO – Windmüller (Canoleum) (Sprawa T-3/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Canoleum – Wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy MARMOLEUM – Względna podstawa odmowy rejestracji – Złożenie pisma przedstawiającego podstawy odwołania po terminie – Niedopuszczalność odwołania do izby odwoławczej – Wniosek o przywrócenie stanu poprzedniego – Nagła choroba adwokata reprezentującego skarżącego – Obowiązek należytej staranności – Moc dowodowa potwierdzonego oświadczenia złożonego przez adwokata]

(2021/C 62/35)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Forbo Financial Services AG (Baar, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat S. Fröhlich)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: M Fisher, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Windmüller GmbH (Augustdorf, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 października 2019 r. (sprawa R 773/2019-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Forbo Financial Services a Windmüller.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 9 października 2019 r. (sprawa R 773/2019-2).
- 2) EUIPO zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 77 z 9.3.2020.